N°. 274. 1859.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

VRIJDAG 18 NOVEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 14den dezer, n°. 15, goedgevonden:

op pensioen te stellen de navolgende opper- en hoofdofficieren van het wapen der genie, en zulks op grond van langdurige dienst, krachtens de bepalingen, vervat in art. 42, §§ 1 en 2, beide lit. *a* van de wet van den 28sten Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 128):

den generaal-majoor *C. F. Gey van Pittius*, inspecteur in de 1ste inspectie van fortificatien;

den generaal-majoor jhr. *J. Kraijenhoff*, eerstaanwezend ingenieur, belast met de inspectie over de vestingwerken in Limburg, op zijn verzoek;

den majoor *C. J. Kraijenhoff van de Leur*, eerstaanwezend ingenieur te Bergen op Zoom;

voorts het bedrag der toe te kennen pensioenen, ingevolge art. 14 *a* (voor den generaal-majoor *Kraijenhoff*, in verband met art. 11) der wet van den 28sten Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 129), te bepalen:

voor den generaal-majoor *Gey van Pittius* op f 2400;

voor den generaal-majoor jhr. *Kraijenhoff* op f 1800; en

voor den majoor *Kraijenhoff van de Leur* op f 1300;

onder toekenning aan den generaal-majoor *Gey van Pittius* van den rang van luitenant-generaal, en aan den majoor *Kraijenhoff van de Leur* van den rang van luitenant-kolonel.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 14den dezer, n°. 16, goedgevonden:

bij het corps ingenieurs, mineurs et sapeurs, te benoemen:

tot kolonel en inspecteur in de 1ste fortificatie-inspectie, den luitenant-kolonel *G. A. van Kerkwijk;*

tot kolonel en inspecteur in de 2de fortificatie-inspectie, den luitenant-kolonel *E. Mekern;*

tot kolonel, den luitenant-kolonel *P. Noot;*

tot luitenant-kolonel, de majoors *J. van de Mey* en *J. O. L. van Ingen;*

tot majoor, de kapiteins der 1ste klasse *G. V. W.* baron *van Hemert tot Dingshof* en *J. A. Feith;*

tot kapitein van de 3de klasse (naar ouderdom van rang): de 1ste luitenants *J. A. W. D. van Hasselt*, *H. van Assendelft de Coningh*, jhr. *L. M. van der Goes* en *J. P. Klijnsma;*

tot 1sten luitenant (naar ouderdom van rang): de 2de luitenants *A. S. van der Loeff*, *J. F. H. Boonacker*, *G. Z. P. Marcella* en *P. A. T. Havelaar*, allen van het corps.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

Volgens berigt van de Pruissische postadministratie, zal de dienst der pakketboot tusschen Stettin en Stockholm na den 15den November aanstaande voor het tegenwoordige saizoen gestaakt worden. De boot, welke den 1sten dezer van Stockholm was vertrokken, heeft schipbreuk geleden en de brievenmaal is verloren gegaan, doch de passagiers zijn gered.

De pakketboot van Ystadt naar Stralsund vaart voor het laatst den 29sten November en die van Stralsund naar Ystadt den 1sten December aanstaande.

De dienst der Britsche pakketbooten tusschen Engeland en de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, van Liverpool elke week, doch beurtelings op New-York of op Boston varende, heeft deze wijziging ondergaan, dat, wanneer de boot op Boston vaart, de brieven eerst des Zaturdags in plaats van reeds den vorigen dag uit Londen behoeven te vertrekken. Met de uitvoering van de dienst op die wijze is den 4den dezer een begin gemaakt, blijvende het vertrek om de andere week, wanneer de boot op New-York vaart, zoo als op den 11den dezer het geval was, op Vrijdag bepaald. De uiterste termijn voor de verzending van brieven uit dit rijk met de bedoelde pakketbooten valt alzoo in op Woensdag of Donderdag van elke week.

Het schijnt overigens niet overtollig hierbij aan te merken dat er, behalve met de zoo even gemelde Britsche pakketbooten over Liverpool, nog eene tweede gelegenheid tot verzending elke week door middel der Noord-Amerikaansche pakketbooten van Southampton op New-York bestaat. De dienst dezer booten is in dier voege ingerigt dat van de vier keeren de dag van vertrek uit Londen eenmaal op Dingsdag en de drie overige keeren op Woensdag invalt. De verzending der brieven voor deze booten bestemd behoort dus van hier, in het eene geval uiterlijk des Zondags en in het andere des Maandags te geschieden.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

Aan belanghebbenden wordt kennis gegeven, dat door den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie, bij besluit, de dato 20 Augustus 1859, n°. 1*a*, krachtens magtiging des Konings, is verklaard, dat het eerste gedeelte van art. 3 van het Reglement voor het weduwen- en weezenfonds van burgerlijke ambtenaren in Nederlandsch Indie (*Indisch Staatsblad* 1854, n°. 93), houdende bepaling: »dat zij, die vrijwillig 's lands dienst verlaten, zonder pensioen of onderstand, hunne deelgeregtigdheid aan dat fonds verliezen," alleen van toepassing is op hen, die *met* of *na* 1°. Januarij 1855 (tijdstip waarop gemeld reglement in werking is gekomen) in 's lands dienst getreden of deelgeregtigden aan het fonds geworden zijn.

Zij die vóór 1°. Januarij 1855 deelgeregtigden aan het weduwen- en weezenfonds van burgerlijke ambtenaren in Nederlandsch Indie waren, doch sedert vrijwillig 's lands dienst hebben verlaten, zonder pensioen of onderstand, kunnen derhalve het *facultative* deelgenootschap aan dat fonds, behoudens de voldoening aan de verpligtingen, daarop gesteld bij het laatste gedeelte van art. 3 en bij de volgende artikelen van het reglement, erlangen, mits zich deswege, voor zooveel zij buiten *Nederlandsch Indie* zijn gevestigd, alsnog binnen den tijd van één jaar, gerekend van heden, verklarende.

Wijders kan, door of namens de weduwen en weezen van hen, die vóór 1°. Januarij 1855 deelgeregtigden aan het weduwen- en weezenfonds van burgerlijke ambtenaren in Nederlandsch Indie waren, doch *met* of *na* dat tijdstip vrijwillig 's lands dienst hebben verlaten, zonder pensioen of van onderstand, en sedert zijn overleden, alsnog, met inachtneming der voorschriften van art. 51 van het reglement, aanvrage worden gedaan ter erlanging van bedeeling uit het fonds, behoudens de aanzuivering der nog verschuldigde bijdragen, overeenkomstig art. 28 van het reglement. Wanneer die aanvrage door of namens de belanghebbenden, welke buiten *Nederlandsch Indie* zijn gevestigd, geschiedt binnen den tijd van één jaar gerekend van heden, zal de bedeeling, overeenkomstig art. 53 van het reglement, aanvangen met den eersten dag der maand, volgende op die waarin de deelgeregtigde is overleden; terwijl, bijaldien de indiening later plaats heeft, de bedeeling eerst zal beginnen met den eersten dag der maand, waarin de aanvrage is gedaan.

's Gravenhage, den 18den November 1859.

De Minister van Staat, Minister van Kolonien,
ROCHUSSEN.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGELAND.

Bezorgdheid wegens den staat der buitenlandsche aangelegenheden heeft in het begin dezer week de Londensche effectenbeurs in eene flaauwe stemming gebragt en de koersen doen dalen.

De *Times* van eergisteren zegt in zijn beursberigt: »De hoofdoorzaak der bezorgdheid was gelegen in de stappen, welke het Fransche gouvernement heeft gedaan met het klaarblijkelijke doel om te kennen te geven dat, indien Engeland weigert Midden-Italie weder onder het juk te helpen brengen, de zaak der kanalisatie van Suez zal gebezigd worden om elders moeijelijkheden en verbittering te verwekken."

— De *Observer*, een ministerieel weekblad van Londen, spreekt in zijn jongste nommer over de betrekking tusschen Frankrijk en Engeland op eenen vrij bitteren toon, welke opmerking verdient in zoo verre als daarin eene uitdrukking van de denkwijze der Engelsche bewindslieden zou kunnen gezien worden. »Indien het congres — zegt het blad — zich niet strikt tot de regeling van Italie's zaken bepaalt, kan die vergadering veranderd worden in een werktuig tot bevordering van plannen, welke voor ons land nog van veel meer gewigt zijn dan alle Italiaansche aangelegenheden. Immers, om iets te noemen, er heerscht in Frankrijk thans eene koortsachtige zucht naar oorlog; en de publieke opinie daar te lande wordt door de organen van het gouvernement tegen Engeland opgezet.

»Hoe het ook een jaar geleden gesteld was, thans is Engeland voor elke gebeurlijkheid bereid; en alzoo zou het niet anders dan openlijk en na eene formele oorlogsverklaring aangevallen kunnen worden. Immers eene razzia, of eene landing van zeeroovers op de Engelsche kust, met het plan om Londen te overrompelen en de kelders der Bank van Engeland te plunderen, is thans, hoe uitlokkend ook voor zouaven, niet meer mogelijk; en indien het tot vijandelijkheden tusschen Engeland en Frankrijk kwam, zou het zijn op de groote schaal der oorlogen van vroegeren tijd.

»Doch daarvoor is Frankrijk thans nog niet toegerust; en te oordeelen naar hetgeen bij den Italiaanschen veldtogt plaats had, zal het denkelijk eerst over zes maanden gereed zijn, en het waarschijnlijkste is dat het nog twaalf maanden zal behoeven.

»Hoe zou het nu zijn, indien het congres dienen moest als middel om Europa's opmerkzaamheid van die toerustingen af te trekken? Ter beoordeeling van Frankrijks bedoelingen is de beste regel, te onderstellen dat de innerlijke voornemens juist het tegendeel zijn van de openlijke

verklaringen. Ondersteld dan dat er een congres zamenkomt, hoe gemakkelijk zouden Frankrijks gelastigden er, even als op de conferentie te Zürich, maanden met nietige formaliteiten kunnen verslijten, en alle beweging, behalve welligt de achterwaartsche, kunnen stuiten, tot dat Frankrijk voor eenen Europeschen strijd geheel gereed zou zijn; immers een oorlog tusschen Frankrijk en Engeland zou binnen eene maand den omvang van eenen Europeschen strijd bekomen.

» Dat Keizer Napoleon alle aanstalten voor eenen oorlog op de grootste schaal maakt, lijdt geenen twijfel; trouwens dat wordt thans door niemand, in Frankrijk of in Engeland, ontkend. Wel verklaart Frankrijk thans met geheel Europa en inzonderheid met Engeland in vrede te zijn. Maar waartoe dan die ongemeen groote krijgsaanstalten? In Frankrijk tracht men aan de onwetende volksmenigte diets te maken dat het is om het land tegen eenen inval der Engelschen te verdedigen; en dit sprookje heeft zijne uitwerking, hoe ongerijmd het ook is.

» De Keizer der Franschen wil niet met Duitschland oorlogen; dat hij daartoe niet in staat is heeft hij bekend in de opgave der redenen welke hem genoopt hebben om den oorlog in Italie niet verder voort te zetten. Aan Rusland zal hij den oorlog niet aandoen, zelfs niet ten behoeve van een beginsel; Oostenrijk kan hij niet beoorlogen, want Keizer Frans Joseph is thans zijn warmste vriend. Er blijft dan geen ander land aan te vallen dan Engeland, en ons land is ongetwijfeld het doel, hetwelk Frankrijk bij zijne tegenwoordige krijgstoerustingen in het oog heeft. Waterloo en St. Helena moeten gewroken worden; het zoo magtige en zoo onafhankelijke Engeland moet worden gebragt in dezelfde politieke gesteldheid als waarin Spanje en Portugal verkeeren. Dat is, gelijk men weet, het plan van den Keizer der Franschen.

» Intusschen is het een stellig feit, dat Frankrijk thans wapenen, ammunitie en allerlei andere krijgsbehoeften uit Engeland ontvangt, en dat Engelsche kooplieden, uitsluitend door winzucht gedreven, aan het Fransche gouvernement oorlogsmaterieel verkocht hebben en nog verkoopen."

Tot staving van dat feit voert de *Observer* verscheiden bijzonderheden aan; verder spreekt hij over de Spaansche expeditie tegen Marocco, waarin hij duidelijk de hand van het Fransche gouvernement meent te zien, en besluit aldus:

» De daarstelling eener Fransche of Spaansche vesting tegenover Gibraltar, aan de andere zijde der zeeëngte, zou genoegzame grond voor eene onverwijlde oorlogsverklaring zijn, al moest men zich ook dadelijk voorstellen dat deze oorlog even lang aanhouden, even veel geld en bloed kosten zou als de oorlog dien wij in het begin dezer eeuw eerst tegen de Fransche Republiek en vervolgens tegen Napoleon Bonaparte gevoerd hebben."

— Bij een besluit van Koningin Victoria is de geeselstraf bij de landmagt, behoudens eenige uitzonderingen, afgeschaft. Het Engelsche gouvernement is, na lange aarzeling, eindelijk tot dat besluit gekomen, omdat de veelvuldige toepassing dier straf meer en meer strekte om de krijgsdienst impopulair te maken en alzoo voor de aanwerving van vrijwilligers nadeelig was.

ITALIE.

De aanwijzing van den heer Buoncompagni tot vervulling der aan den Prins van Carignan aangeboden betrekking van regent over de onderscheiden landen van Midden-Italie staat naar het oordeel van het *Journal des Débats* in de daad met aanneming van dat aanbod gelijk.

» Met den besten wil van de wereld — zegt dat Parijsche blad — kunnen wij geen onderscheid tusschen de aanwijzing van eenen regent en de aanneming van het regentschap vinden. Wij zien dus het Italiaansche vraagstuk beslechten vóór de opening van het congres. Welligt is het nog de laatste ontknooping niet; misschien is het, in tegendeel, het begin van een nieuw tooneelspel, doch het is en blijft desniettemin de meest beslissende stap, welke tot nog toe door Sardinie is gedaan om den wensch der bevolking van Midden-Italie te vervullen. Of het de hand van den heer Buoncompagni, of die van den Prins van Carignan, of die van Koning Victor Emanuel zelven is, welke voortaan Italie van Florence tot Bologna regeert, maakt weinig onderscheid: immers het is niet te ontkennen, dat Sardinie door het aanwijzen van eenen regent Midden-Italie onder zijne magt schijnt gesteld te hebben, en dat het voortaan niet meer in staat is om die landen aan zich zelve over te laten."

Zoo wordt de zaak ook te Parijs in den kring der bewindslieden beschouwd; immers een uit dien kring afkomstig schrijven, hetwelk door de *Indépendance Belge* wordt medegedeeld, zegt: » Koning Victor Emanuel heeft Frankrijks raadgeving betreffende de vestiging van een regentschap in Midden-Italie naar de letter opgevolgd, maar den geest daarvan geschonden. Het regentschap is in de daad gevestigd: daarmede is wel niet een prins van het koninklijk geslacht bekleed, maar toch een Sardinisch staatsdienaar van hoogen rang, aan wien die betrekking, met 's Konings toestemming, door den prins overgedragen is. De regtstreeksche tusschenkomst van Sardinie in Midden-Italie, de vereeniging van al de Midden-Italiaansche landen onder *één* bestuur, hetwelk zijn gezag aan Sardinie ontleent, zijn thans gedane zaken."

Volgens hetzelfde schrijven had de officiele bijeenroeping van een congres tot regeling van Italie's zaken eergisteren (den 15den dezer) nog niet plaats gehad, maar zou nu zeer spoedig door Frankrijk en door Oostenrijk op denzelfden dag eene gelijkluidende uitnoodiging tot het houden van een congres aan de betrokken mogendheden gerigt worden. Het plan was het congres op den 15den December, en wel denkelijk te Parijs, te doen zamenkomen; maar hieromtrent zou dan eerst een bepaald besluit kunnen worden genomen, wanneer die uitnoodiging door de andere mogendheden zou aangenomen zijn.

Hetzelfde schrijven zegt dat Frankrijk te Rome door Oostenrijk ondersteund is in zijne wel geslaagde poging om den Paus tot het toezeggen van politieke hervormingen te bewegen.

— Te Turyn verwacht men dat de ratificatien der te Zürich onderteekende verdragen den 20sten dezer maand zullen uitgewisseld worden. Met het formele herstel des vredes eindigt de buitengewone magt, waarmede de Koning in het begin dezes jaars voor den duur des oorlogs door de wetgevende magt bekleed is, en moeten al de voorschriften en waarborgen der constitutie weder in werking treden.

De nu gesloten inschrijving voor de Sardinische geldleening heeft het bedrag van twintig millioen francs rente bereikt, dat is vijf malen zoo veel als door het gouvernement verlangd was.

— De voorloopige regering van Toscana heeft tot meerdere aansluiting aan Sardinie het muntstelsel van dat land aangenomen en dienovereenkomstig de hermunting van al het Toscaansche geld bevolen. Naar een berigt van de Londensche *Times* is de munt-inrigting te Parijs van wege de Toscaansche regering uitgenoodigd om de hermunting op zich te nemen, maar heeft zij daartoe de vereischte vergunning van het Fransche gouvernement niet kunnen bekomen, en wordt die operatie nu door de koninklijke munt te Londen verrigt.

— Men weet dat de heer Cipriani, welke sedert eenige maanden aan het hoofd van de voorloopige regering der Romagna stond, die betrekking heeft nedergelegd zoodra de vertegenwoordigende vergadering van de Romagna besloten had, den Prins van Carignan het regentschap op te dragen. De reden waarom hij zijn ontslag heeft genomen is, gelijk thans uit Bologna wordt gemeld, dat het gemelde besluit strijdig was met den wensch van den Keizer der Franschen. Het is bekend dat de heer Cipriani, die vroeger reeds in persoonlijke betrekking met den Keizer gestaan had, in den laatsten tijd aanhoudende briefwisseling met hem hield en van hem wenken omtrent de leiding der openbare aangelegenheden ontving, gelijk hij zelf openlijk erkende.

Verder wordt uit Bologna geschreven dat het valsche gerucht van eenen opstand te Ancona en in de Romeinsche Marken ontstaan is uit eene militaire wandeling, door een gedeelte van het leger der Romagna naar en op het pauselijke grondgebied tot in de nabijheid van Pesaro gedaan, onder aanhoudend vuren en met al het voorkomen eener aanvallende beweging. Deze demonstratie had zonder magtiging van den opperbevelhebber plaats gehad en was door hem grootelijks afgekeurd.

— De heer Farini, de dictator van Parma en Modena, heeft ook het bestuur over de Romagna aanvaard. Hij heeft terstond een besluit uitgevaardigd tot opheffing van het collegie der inquisitie of de regtbank voor geloofszaken, welke te Bologna van ouds bestond en onlangs nog in de bekende zaak van den Israëliet Mortara haar gezag had doen gelden.

— De praelaten van het hertogdom Modena, te weten de aartsbisschop van Modena en de bisschoppen van Reggio, Carpi, Guastalla en Massa, hebben dezer dagen een gezamenlijk vertoog aan den dictator Farini gezonden, houdende nadrukkelijke klagten over schending van de regten der kerk door zijn bestuur. Zij klagen bepaaldelijk over de eigenmagtige opheffing eener kloosterorde met sequestratie harer goederen, over onwettige inhechtenisneming van verscheiden priesters, over de beleedigende uitvallen der dagbladen tegen den Paus, over de opheffing der kerkelijke regtbanken en der bijzondere regtspraak voor geestelijken, en vooral ook over de invoering van het burgerlijke huwelijk.

SPANJE.

Een telegram uit Madrid van gisteren meldt dat de maarschalk O' Donnell op een oorlogsschip eenen togt langs de Afrikaansche kust heeft gedaan om eenige punten te verkennen en vervolgens te Cadix terug gekomen is, en dat de krijgsbedrijven nu onverwijld zullen worden aangevangen.

Maandag jl. is de zitting der Spaansche Cortes bij een besluit der Koningin geschorst, nadat de gewone staatsbegrooting voor het jaar 1860 alsmede de buitengewone begrooting van uitgaven voor den oorlog tegen Marocco en van middelen tot bestrijding daarvan door den Senaat even als door de kamer van volksafgevaardigden, aangenomen waren.

— De Maroccaansche regering beweert, gelijk men weet, dat het Spaansche gouvernement de tot minnelijke vereffening van het geschil aangeknoopte onderhandelingen opzettelijk heeft verijdeld door zijne eischen telkens, wanneer zij ingewilligd werden, te veranderen en hooger te stellen; en deze bewering wordt door de ministeriele dagbladen van Londen beaamd.

Er is nu ook van Spanje's zijde een staatsstuk bekend geworden, waarin men ziet, hoe de loop der onderhandelingen door het Madridsche kabinet wordt voorgesteld. Het is een schrijven van den Spaanschen minister van buitenlandsche zaken aan de gezantschappen van Spanje, gedagteekend den 29sten October jl. en terstond in het officiele regeringsblad openbaar gemaakt. Het moet strekken om de bevriende gouvernementen van de regtmatigheid des oorlogs te overtuigen. Uit dit stuk blijkt dat Spanje's eischen in de daad in den loop der onderhandelingen gewijzigd zijn; maar naar de opgave van den minister van buitenlandsche zaken moet men denken dat die wijziging alleen eene nadere omschrijving en betere bepaling was van hetgeen in meer algemeene bewoordingen door Spanje gevorderd en door Marocco bewilligd was geworden. Immers de circulaire zegt, na het toestemmend antwoord van de Maroccaansche regering vermeld te hebben: » Met het oog op de duidelijke verklaringen, in dit antwoord vervat, moest Harer Majesteits gouvernement denken dat alle tot nog toe opgerezen moeijelijkheden naar wensch vereffend waren; en het haastte zich alzoo, den vertegenwoordiger der Koningin te Tanger bekend te maken met de wijze waarop de gevorderde en uitdrukkelijk bewilligde voldoening zou worden bewerkstelligd. Doch op de mededeeling daarvan, vervat in eene nota van den 16den dezer, gaf Sidi-Mohammed-el-Jetib een antwoord, hetwelk bij harer Majesteits gouvernement levendig ongenoegen heeft verwekt. De genoemde Maroccaansche staatsdienaar toch nam alles terug, wat hij zoo uitdrukkelijk had bewilligd, verdraaide den zin der nota's van het Spaansche gouvernement en logenstrafte zijne vroegere verklaring, volgens welke hij volmagt tot vereffening van het geschil met Spanje had.

» Alstoen overtuigd zijnde dat de eer der natie en zijne eigene waardigheid verboden verder te onderhandelen met gelastigden die de voorschriften der goede trouw miskenden, gaf het gouvernement der Koningin aan den consul-generaal van Spanje te Tanger bevel, den Maroccaanschen staatsdienaar voor de laatste maal op het verschil tusschen deszelfs vroegere en tegenwoordige houding opmerkzaam te maken, zijne vlag in te halen en Tanger met al het personeel der Spaansche zending te verlaten, onder verklaring dat de onderhandelingen afgebroken waren en dat het geschil door middel van wapengeweld zou worden beslecht.

» Deze schets van hetgeen in dit geschil sedert deszelfs oprijzing is voorgevallen [zoo vervolgt de circulaire] bewijst dat het gouvernement der Koningin in de noodzakelijkheid is gebragt om de toevlugt tot aanwending van geweld te nemen. Dat is de onvermijdelijke afloop, wanneer ernstige geschillen tusschen twee natien oprijzen en eene van haar het oor voor de stem der rede en der geregtigheid sluit.

» Het gouvernement der Koningin heeft zich beijverd om de eer en de regtmatige belangen der natie vastberaden en gematigd te handhaven; het zal in dien geest blijven handelen, indien zijne wapenen voorspoed hebben.

» In den aanvangenden oorlog zal het Madridsche kabinet de regten der onzijdige mogendheden eerbiedigen en aan de onderdanen van bevriende natiën, gevestigd in gedeelten van het Maroccaansche rijk welke door het Spaansche leger zullen veroverd worden, bescherming verleenen.

» Spanje vertrouwt de verdediging van zijne beleedigde eer en zijne bedreigde belangen aan zijne zee- en landmagt toe. Steunende op zijn regt, zonder afspraak met eenige andere mogendheid, zonder eerzuchtige bijbedoelingen, wil het gewapender hand een einde maken aan den ondragelijken toestand waarin het door de aanhoudende vijandelijkheden der Mooren tegen zijne Afrikaansche vestingen gebragt wordt.

» Wat echter ook de uitkomst der krijgsbedrijven zij en de aard der waarborgen, welke door het Madridsche kabinet mogten gevorderd worden om derzelver goeden uitslag te verzekeren en herhaling der gepleegde aanrandingen te verhoeden, in allen gevalle zal Harer Majesteits gouvernement, getrouw aan zijne bedoelingen, de bestaande belangen en de regten van alle volken ontzien; het zal geen punt, welks bezit aan Spanje een voor de vrije scheepvaart op de Middellandsche Zee gevaarlijk voordeel zou kunnen verschaffen, op den duur bezet houden.

» Spanje heeft getracht met Marocco vreedzame en zelfs vriendschappelijke betrekkingen aan te houden; en te dien einde heeft het met dat rijk in den loop eener eeuw vier verdragen aangegaan, wier naleving alle oorzaken van twisten en botsingen zou hebben helpen wegnemen. Doch de onkunde of onachtzaamheid der Maroccaansche regering heeft ten allen tijde aanleiding tot schending dier verdragen gegeven.

» De tijd is eindelijk gekomen om eenen zoo onregelmatigen staat van zaken, welke voor de rust en de wederzijdsche belangen der beide landen gevaarlijk is, te doen ophouden. Het wapengeweld in de dienst van het regt zal moeten uitwerken wat noch de rede noch de aanhoudende bemoeijingen der beschaafde regeringen hebben kunnen verwerven."

TURKIJE.

Onlangs is gemeld dat eene dochter des Sultans van eenen zoon bevallen was en dat het kind terstond na de geboorte was gewurgd ingevolge eenen alouden regel, voorschrijvende dat alle mannelijke afstammelingen des Sultans, uitgezonderd den erfgenaam der kroon, van kant gemaakt moeten worden ten einde twisten om de troonopvolging voor te komen; en het baarde alom in Europa bevreemding dat een zoo barbaarsch gebruik in Turkije, aan het hof, nog gold.

Thans wordt dat berigt door het half-officiele *Journal de Constantinople* wedersproken, met bijvoeging dat de bedoelde dochter des Sultans van eene doode dochter en niet van eenen zoon bevallen is.

NASCHRIFT.

Parijs, 17 November. De *Constitutionnel* zegt dat ook de overdragt van het regentschap aan den heer Buoncompagni aan het Turynsche kabinet door het Fransche gouvernement is ontraden, en voegt daarbij dat deze nieuwe raadgeving wederom getuigt van 's Keizers zorgvuldigheid voor Italie, hetwelk nu, gelijk dat blad zegt, op het slagveld zegeviert en enkel van Europa's uitspraak afhankelijk is.

In denzelfden geest, doch in bewoordingen die harder voor het Sardinische gouvernement zijn, spreekt een ander ministerieel blad van Parijs, *le Pays*.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

's Gravenhage, *den 17den November* 1859.

Aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is rondgedeeld een voorstel van de heeren Thorbecke, Wintgens, ter Bruggen Hugenholtz, Poortman en Heemskerk, betrekkelijk het wets-ontwerp tot bekrachtiging van eenige artikelen der verleende concessien voor den aanleg en de exploitatie van de Noorder- en Zuiderspoorwegen. Dat voorstel strekt om de artikelen van het ontwerp der Regering te laten voorafgaan door de twee volgende:

» Art. 1. In het noorden des Rijks worden spoorwegen aangelegd

van Harlingen over Leeuwarden en Groningen tot aan de Hannoversche grens tegenover Leer of Aschendorf;

van Leeuwarden langs Heerenveen en Zwolle naar Raalte of Deventer; en

van daar oostelijk naar de grens in de rigting van Rheine en westelijk naar Utrecht.

Art. 2. In het zuiden worden spoorwegen aangelegd van Utrecht naar 's Hertogenbosch tot Boxtel;

van Vlissingen over Middelburg, Rozendaal, Tilburg, Boxtel naar Venlo of Roermond; en

van daar oostelijk naar de Pruissische grens en zuidelijk naar Meerssen bij Maastricht."

De beraadslagingen over het bedoelde wets-ontwerp zijn in de zitting van heden hervat.

De heer Kingma, als lid der commissie voor de verzoekschriften, bragt vooraf rapporten uit op eenige adressen dat wetsvoorstel betreffende, met welker conclusien de Kamer zich achtereenvolgens vereenigde. Daarna gaf hij eenige bijzonderheden op uit de mededeelingen van het voorgevallene bij de Provinciale en Gedeputeerde Staten van Friesland in 1858 en van de onderhandelingen tusschen deze en de Regering gevoerd, waaruit hij bewees dat de gevoelens dier autoriteiten geheel overeenstemden met hetgeen hij dienaangaande in zijne eerste rede had opgegeven, ten aanzien van haar oordeel over de rigtingen van lijnen alsnu voorgesteld, en van hare gezindheid om, benevens andere gemeenten, daarvoor bijdragen te leveren. Hij kon alzoo zich niet vereenigen met de ophelderingen door den Minister van Binnenlandsche Zaken te dezen opzigte gegeven, zijnde het hem gebleken dat uit het vroeger gebeurde, de bedoelde en nog andere autoriteiten slechts noode zijn overgegaan tot het toezeggen van eene geldelijke ondersteuning, daar zij vreesden dat zij, niet berustende in het voorgestelde plan der Regering, ten voordeele van Friesland niets of niet genoeg zouden erlangen.

De heer Kien stond stil bij het door de Regering geopperd bezwaar betrekkelijk de overbrugging te Kuilenburg. Na al de inlichtingen van technischen aard van vele zijden bij haar ingekomen, had hij gehoopt dat haar tegenstand minder heftig te dezen opzigte geweest zou zijn. Twijfel bestond er bij hem of het plan van den heer Fijnje door haar wel genoegzaam en onpartijdig was onderzocht, te meer daar het door vele bekwame deskundigen in allen deele was aangeprezen en het door dien ingenieur ingesteld onderzoek omtrent den toestand der dijken op dat punt en van de rivier volgens het oordeel van andere bekwame waterbouwkundigen het bewijs van grondige kennis opleverde, en daarbij de berekeningen omtrent de onkosten van den bruggebouw allezins juist te oordeelen waren. In de ongerustheid der Regering omtrent den gevaarlijken staat van den Lekdijk en de nadeelige gevolgen uit eene overbrugging te ontstaan, deelde hij in geenen deele, te minder daar noch de Provinciale Staten van Utrecht en Noordholland, noch de dijksbesturen van dien dijk en van den Tielerwaard, noch de vele onderteekenaars van adressen tot ondersteuning van den aanleg van een weg van Utrecht naar 's Hertogenbosch, noch de leden der Kamer, die in dit opzigt belangrijke bijzonderheden hadden opgegeven, in de vrees, nu door de Regering geopenbaard, hadden gedeeld. Na den vernieuwden aanval van den Minister van Binnenlandsche Zaken in zijne rede tot verdediging van het wets-ontwerp tegen dien dijk gerigt, achtte hij zich, als hoogheemraad van het bedoelde dijksbestuur, verpligt, de beweringen van den Minister te wederleggen, en om die reden trad hij in eene omstandige beschrijving van dien Lekdijk, dien hij niet schroomde te verklaren op bewonderenswaardige wijze te zijn zamengesteld, in den besten staat te verkeeren en alzoo uitmuntend voor het voorgestelde doel te strekken. Aangenomen echter dat vroeger de gevoelens der betrokken besturen over den gunstigen staat van het terrein overdreven waren, dan waren echter in den laatsten tijd zoo vele verzwaringen en verhoogingen daaraan toegebragt, dat, volgens eenstemmig gevoelen van deswege geraadpleegde rijksambtenaren van den waterstaat, die dijk als volmaakt in orde beschouwd moest worden. Op grond van dit een en ander kon hij op de grootschheid der constructie van dien dijk in alle opzigten roemen; vleijende hij zich dat velen in de Kamer, nu even als de Regering zoo bezorgd, na eigen onderzoek, alle bekommering zouden afwerpen. In de laatste negentig jaren had zich in dien dijk geen enkel onrustbarend verschijnsel opgedaan; hebbende juist het punt van overbrugging, door den heer Fijnje als geschikt aangewezen, de proef in allen deele doorgestaan, waardoor alle vrees voor mindere hechtheid van den grond op andere nevenpunten geheel ijdel was. Maar ook de daaromtrent gegeven minder gunstige berigten moest hij als zeer overdreven beschouwen, zijnde, naar hij oordeelde, verzakkingen, hier en daar opgemerkt, niet aan den grond, maar aan den aanleg van nieuwe verdedigingswerken toe te schrijven.

De verdediging van dien dijk had hij op zich genomen in verband met de wenschelijkheid van de daarstelling eener lijn van Utrecht naar 's Hertogenbosch, die hij zoo noodig oordeelde in het algemeen belang. Hij hoopte dat de Regering aan hare plannen niet te zeer zou vasthouden, en willen medewerken om die veranderingen in het voorgelegde plan te brengen, dat daardoor alleen alle welvarende en niet tevens onvruchtbare streken bevoordeeld zouden worden. Hij raadde daarom aan, nog een nader onderzoek in te stellen omtrent het door hem besproken onderwerp.

De heer Mackay wees den toestand aan waarin men zich in deze zaak bevond. De spoorwegquaestie was zijns oordeels rijp genoeg om eene fiksche beslissing te gedoogen. De Regering beschuldigde hij niet van den staat waarin deze aangelegenheid nu verkeerde. In den toestand waarin we nu waren en bij de spanning omtrent de bevrediging van eenmaal opgewekte verlangens, was hij niet geneigd het ontwerp af te stemmen. De kosten hier voorgesteld waren wel bijzonder hoog, echter niet te hoog, meende hij, in vergelijking met de plannen van andere zijden ingediend. De tegenstand was hij van oordeel voornamelijk gerigt te zijn tegen den aanleg van eene brug over den Moerdijk. Hij echter was uit het oogpunt van welvaart, handel, nijverheid en in een strategisch opzigt, voor zoodanigen aanleg gunstig gestemd. Van eene finantiele zijde beschouwd zouden er bedenkingen voor het brengen van de aanzienlijke offers te opperen zijn, maar hij achtte den staat der geldmiddelen van dien aard, dat men dienaangaande niet te veel bezorgd behoefde te zijn. Was men daaromtrent te bevreesd, dan ware het beter de millioenen in kas te bewaren en de zaak der spoorwegen niet uit te voeren. Die vervoermiddelen waren echter hoogst noodig, vooral om de bijzonderheid dat wij kolonien bezitten, welker producten langs de ijzerbanen naar het buitenland vervoerd moeten worden; welk punt hij in verband bragt met het bestaande consignatie- en entrepôtstelsel en den doorvoerhandel, van een en ander niet te scheiden. Nederland mogt men, zijns inziens, niet in deze zaak gansch van andere Staten afsluiten. Het bekomen van spoorwegen was voor ons rijk eene levensquaestie; de industrie b. v. zou haar voorraad niet kunnen afzetten zonder dergelijk middel van vervoer, noch op onkostbare wijze grondstoffen bekomen, en met ijzerbanen beter gebaat zijn dan door ontheffing van druk van belastingen. Omtrent de behandeling van beide concessien in één wets-ontwerp had hij geene bedenkingen. In onderdeelen daarvan wenschte hij niet te treden; alleen bestreed hij het gevoelen van hen die de brug van Kuilenburg zoo weinig gevaarlijk achtten. Aangaande de inrigting der bruggen met beweegbare gedeelten in het algemeen verlangde hij nog eenige inlichtingen te bekomen.

Hij geloofde dat, in verband met de groote, aanzienlijke sommen die hiermede gemoeid waren, ieder bij het uitbrengen zijner stem wel overtuigd zou wezen van het gewigt daarvan; hij voor zich zou zich dienaangaande regelen naar de overtuiging die hem omtrent de hooge noodzakelijkheid der bevrediging der bestaande behoefte beheerschte.

De heer van der Linden schetste de voordeelen en de nadeelen van het wets-ontwerp, en betoogde daaruit de moeijelijkheid om in dezen zijne stem te bepalen. Hij verklaarde het te betreuren dat de Minister van Binnenlandsche Zaken geen uitvoering had gegeven aan zijn eerst opgevat voornemen om eerst eene wet van beginselen omtrent de rigting te doen behandelen. Van de tegenstanders der wet weerde hij af de beschuldiging dat deze van de zaak eene politieke quaestie, hoofdzakelijk tegen hem opgeworpen, wilden maken.

In het bezwaar van sommigen dat, ook na de aanneming der wet, deze onuitvoerbaar zou zijn, deelde hij niet, daar hij van gevoelen was dat de Regering wel zorgen zou ten deze niet te halver wege te blijven staan. Ook zag hij niet op tegen het geven van de vele millioenen die hier vereischt zouden worden, daar bevrediging in dit opzigt noodig was, en ook voor andere middelen van vervoer van minder versnelden gang, van kanalen en verdere water- en straatwegen, eveneens offers van den Staat of van provincien, doch niet van particulieren, aanzienlijke gelden gevergd waren en nog worden. Van den aanleg en de exploitatie van ijzerbanen door particulieren hier te lande alleen stelde hij zich niet veel goeds voor, en dat te minder, daar ondernemingen van dien aard elders, met name in Noord-Amerika, blijkens de opgedane ondervinding, alles

behalve voordeelige uitkomsten opgeleverd hebben; terwijl men, na de behandeling aan sommige vroegere aanvragers te beurt gevallen, grootendeels afgeschrikt werd om zich in dergelijke zaken te begeven; vooral ook met het oog op de omstandigheid, dat de Regering de magt had van tariefsvermindering, en dus de opbrengsten van dergelijke wegen niet te voordeelig zouden zijn.

Bij de aanneming van het beginsel, om van staatswege subsidie hierin te verleenen, moest men echter niet al te weelderig te werk gaan. Wierd dit plan aangenomen, dan zouden vele andere aangelegenheden van hoogst gewigtigen aard niet meer in aanmerking komen. Naast dit voorstel had hij gaarne gezien hand aan hand te gaan een ander voorstel tot hervorming van ons belastingstelsel. Daarop zou hij steeds blijven aandringen.

Zijn grootste bezwaar lag in de rigting der lijnen. Omtrent den Noorderweg had hem het voorstel van aansluiting van Enschedé op Rheine verwonderd, ziende hij daarin nog eene voorliefde voor den Rhijnspoorweg. Hij wilde de daarstelling van zelfstandige handelswegen; dit nu werd niet voorgesteld; Groningen toch werd van Hannover gescheiden gehouden. Zijns inziens moest het hoofdbelang bij den aanleg van dien spoorweg geweest zijn, Harlingen langs den kortsten weg met het buitenland te verbinden. Het tegendeel had hier daarentegen plaats, hetgeen ook nadeelig moest terugwerken op de provincien Noord- en Zuidholland. De weg van Meppel over Assen naar Groningen achtte hij dan eerst noodig, wanneer eene verbinding van Groningen met Leer had plaats gehad. Hij betreurde het dat de Regering hare zienswijze niet had opgeofferd; daarom hoopte hij dat zij nog tot andere denkbeelden mogt komen, en alzoo de aanneming der wet voor hem mogelijk maken.

Ten slotte vroeg hij welke regeling de Regering zich bij het maken der werken voorgesteld heeft, en welke bepalingen er omtrent de aansluiting met Duitschland gemaakt en of onderhandelingen dienaangaande geopend waren. Eindelijk uitte hij den wensch dat de beraadslaging over deze zaak zich mogt blijven kenmerken door de zucht om slechts het algemeen en niet het locaal belang te bevorderen; dat stelde hij zich ten minste voor, steeds in het oog te houden.

De heer Betz weerde van zich af het vermoeden ten behoeve van eenig locaal belang zich uitgelaten te hebben. Uit het algemeen belang had hij het wets-ontwerp verdedigd; en dit bleef hij doen, vooral met betrekking tot de daarstelling van de Zuiderlijn, die hij uit een handelsbelang, vooral van het goederenvervoer, bijzonder aanbevelenswaardig achtte. Rotterdam, hij ontkende dit niet, zou daardoor bevoordeeld worden, maar dit was ook met andere streken het geval. Maar Rotterdam had het nadeel niet genoegzaam met het Zuiden verbonden te zijn, daar de bestaande waterweg naar den Moerdijk niet voldoende in de behoefte voorzag. Met het denkbeeld, door sommigen voorgestaan, om de zaak der spoorwegen in vereeniging met de verbetering der waterwegen te regelen, kon hij zich niet vereenigen, daar hij vreesde dat men alsdan noch het een noch het ander zou verkrijgen. Wat den tijd betrof waarin het werk zou moeten worden afgeleverd, geloofde hij dat de opgegeven ruimte genoegzaam was om aan opgelegde verpligtingen te voldoen. Met het stelsel, dat eerst hoofdlijnen dienden te worden aangelegd, om daarna tot een spoorwegnet te geraken, verklaarde hij zich niet te kunnen vereenigen, aangezien men in dat geval in de bezwaren zou vervallen, daaruit ontstaan in het buitenland bij het aannemen van zoodanig stelsel. De havens onzer handelssteden, met name Rotterdam, verkeerden, zijns inziens, in een toestand, gunstig genoeg om eerst spoorwegen aan te leggen, alvorens de waterwegen naar zee te verbeteren. Hoezeer eerbiedigende het gevoelen van zijnen mede-afgevaardigde uit Rotterdam, die een ander gevoelen daaromtrent voorstond, meende hij echter dat het volgen van zoodanig denkbeeld, vooral met het oog op de omstandigheid van de moeijelijkheid der uitvoering daarvan, en van hetgeen in het buitenland ten opzigte van den aanleg van spoorwegen verrigt was en nog wordt, tot de nadeeligste gevolgen voor ons land leiden zou.

De heer Poortman deelde niet in de door sommigen geopperde bedenking dat bij verwerping van deze wet, het Ministerie gewijzigd, de spoorwegzaak verloren, de uitbreiding der welvaart van handel en nijverheid gehinderd zou worden. De ondervinding van vroegeren tijd had geleerd welke waarde aan dergelijke vermoedens moest gehecht worden. De loop der beraadslagingen had tot zijn leedwezen aangetoond dat in deze zaak van den kant der voorstanders minder krachtige argumentatien dan wel vermoedens omtrent de deugdelijkheid der gedane voorstellen, in verband met de juistheid der ramingen van onkosten, en de krachten der natie, om de op te leggen lasten te dragen enz., waren bijgebragt. Hij betoogde uit het gebeurde van vroegeren tijd, dat handelingen van velen, in omstandigheden waarbij even zeer groote geldsommen waren gemoeid geweest, afgekeurd waren geworden, en deze bijzonderheid in vereeniging brengende met de hier door sommigen gevolgde handelwijze, betreurde hij dat aldus het gevaar zou kunnen ontstaan, dat het algemeen belang, bij de beslissing der gewigtige vraag nopens het ten offer brengen van de aanzienlijke schatten die de aanleg van deze hoogst kostbare werken zou vorderen, niet genoegzaam wierd in het oog gehouden.

De heer Delprat beschouwde de zaak van den aanleg van spoorwegen in ons land in verband met het daaruit te ontstane vertier, alsmede het personen- en goederenvervoer. Nu geloofde hij dat men in deze quaestie de bestaande waterwegen, als concurrerende met de ijzerbanen, niet uit het oog moest verliezen. Daar waar geene waterwegen zoo geschikt voor goederenvervoer bij of in de nabijheid van ijzerbanen waren, moesten, zijns inziens, de opbrengsten der laatste voordeeliger wezen dan in het tegenovergesteld geval. Van dat standpunt beoordeelde hij de voorgestelde lijnen, nadat hij vooraf met statistieke opgaven van de inkomsten der Hollandsche en Rhijnspoorwegen de juistheid zijner inzigten hierin had aangetoond. In de Noorderlijn had men zijns inziens bij het ontwerpen der wegen niet geheel voldoende dat beginsel vastgehouden; vooral was dit blijkbaar uit de voorgestelde rigting door Friesland, en het verbindingspunt bij Zutphen, en het gemis van aansluiting bij Leer. Voor de Zuiderlijn had men echter wel geene andere dan de voorgeslagene kunnen nemen.

Wat de rivierovergangen betrof, dien van den Moerdijk achtte hij niet gevaarlijk, zoo uit een technische als strategisch oogpunt; de uitvoering voor de geraamde sommen was mogelijk. Door dien van Arnhem zouden wel niet al die bezwaren ontstaan die velen verwachtten; tegen dien bij Kuilenburg had hij geene bedenkingen van zoo overwegend belang, om eene overbrugging op dat punt af te raden, maar de gemeenschap met 's Hertogenbosch kon langs den waterweg geschieden. Geen van de drie overgangen waren dus van eenigzins bedenkelijken aard, ook niet met betrekking tot de gevaren die bij gelegenheid van ijsverstoppingen en daardoor te vreezen dijkbreuken zouden kunnen oprijzen.

Hij geloofde dat van die bruggen in het algemeen veel voordeel te trekken zou zijn, maar niet in die mate als men er wel van verwachtte.

De slotsom zijner redenering was deze, dat in overeenstemming met zijn beginsel, dat men bij den aanleg van spoorwegen steeds in het oog moest houden de mededinging der waterwegen, zij die alleen spoorwegen en geene verbetering der waterwegen verlangen, daarvan geene overwegende voordeelen zullen hebben en dat zij die meenen, dat alleen de laatste verbeterd moeten worden en geene spoorwegen noodig zijn, door het stelsel dezer wet geen zoo groot nadeel zullen ondergaan als nu wel eens gezegd wordt. In dien strijd van gevoelens moest hij verklaren in het algemeen genomen, behalve de weg van Groningen naar Meppel over Assen, zich zeer goed met de voorgestelde rigting der Regering te kunnen vereenigen.

De heer Hoffman had den tegenstand tegen de wet niet verwacht. Hij voor zich kon zich met den vorm wel vereenigen: ook met de omstandigheid dat de beide concessien in één voorstel vervat werden. Gaarne had hij gezien dat daarom in den loop der onderhandelingen met de concessionarissen zoodanige verandering had kunnen gebragt worden, dat daarin eene lijn van 's Gravenhage naar Gouda ware opgenomen. Aan het wets-ontwerp zou hij zijne stem schenken, vooral uit de overweging dat Nederland in de zaak der spoorwegen niet achterlijk bij andere landen mogt blijven en dat door de aansluiting met het buitenland aanleiding zou worden gegeven tot vermeerdering van den uitvoer, hetgeen al weder van groot voordeel zou wezen voor de scheepvaart en de daarmede in verband staande aangelegenheden.

De heer Schimmelpenninck trad in een onderzoek der tegen het wetsontwerp geopperde bezwaren en toetste die aan zijne eigene gevoelens. Hij deelde niet in de meening van sommigen, dat aan de Regering moest geweten worden de ongelukkige toestand waarin deze zaak, naar hun begrip, vooral met betrekking tot de vraag omtrent de meerdere of mindere wenschelijkheid van den aanleg van staatsspoorwegen, nu verkeerde. Het gebeurde bewees dat de Regering niet anders had kunnen doen dan dergelijken aanleg bij wijze van concessie voorstellen.

Hij was ook niet tegen het denkbeeld om beide concessien in één wets-ontwerp te behandelen, en gaf toe dat de rigting der lijnen anders gekozen had kunnen worden, om in meerdere mate aan veler verlangen te voldoen. Ook kwam hem de toestand der schatkist gunstig genoeg voor om de gevraagde offers toe te staan. Maar, hoe noodig hij de uitgaven voor den Noorderspoorweg oordeelde, zoo moest hij tegen de inwilliging van die voor de Zuiderlijn zich blijven verzetten. Bij de artikelsgewijze behandeling van het wets-ontwerp zou hij daarvan doen blijken.

De heer Storm van 's Gravesande verklaarde na de inlichtingen van de Regering op de gemaakte bedenkingen gehoord te hebben, dat hij voor de rivierovergangen zoo als die door de Regering voorgesteld waren gestemd was. Geen bezwaar zag hij in den aanleg van eene brug aan den Moerdijk en was overtuigd dat de Zuiderlijn alle aanprijzing verdiende. Maar hoe veel licht hem ook de beraadslaging over den Zuiderspoorweg had opgeleverd, dat was het geval niet met betrekking tot den Noorderspoorweg, vooral met betrekking tot het gemis van eene lijn van Leeuwarden naar Meppel. Zoo lang hij dienaangaande geene voldoende opheldering zou bekomen, zou het hem niet mogelijk wezen voor dat punt zijne goedkeurende stem aan de wet te geven.

Op morgen zullen de beraadslagingen worden voortgezet.

In de zitting zijn door de betrokken Commissien van Rapporteurs voor de hoofdstukken VII en XI der Staatsbegrooting voor 1860 hare eindverslagen dienaangaande uitgebragt, zijnde beslist dat de beraadslagingen over die hoofdstukken later zou worden vastgesteld-

---

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

November.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
16	Boven-Rhijn.	*Keulen*,	+ 38.31	+ 2.46	8 ure	"	0.23
16	Waal.	*Nijmegen*	+ 8.70	+ 2.48	8 "	"	0.11
16	Neder-Rhijn.	*Arnhem*,	+ 8.66	+ 1 75	8 "	"	0.06
16	Geldersche IJssel.	*Westervoort*,	+ 9.22	+ 1.85	8 "	"	0.06
15		*Maastricht*, (brug)	+ 42.81	+ 0.61	8 "	"	0.05
15	Boven-Maas	*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 42.29	"	8 "	"	0.06
16		*Grave*,	+ 6.16	+ 1.31	8 "	"	0.04
16	Nieuwe Maas	*Brielle* H. W.	+ 0.51	"	6 u. 45 m.	"	0.32
		L. W.	— 0.89	"	3 u. 0 m.	"	0.35

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** De Minister van Binnenlandsche Zaken zal Zaturdag aanstaande geen Audientie geven.

MINISTERIE VAN MARINE.

*** De gewone Audientie van den Minister van Marine zal op Vrijdag aanstaande, den 18den dezer, geen plaats hebben.
's Gravenhage, den 14den November 1859.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** De Minister van Binnenlandsche Zaken zal op Woensdag, den 23sten November 1859, des middags ten 12 ure, in een der lokalen van zijn Departement, onder zijne nadere goedkeuring, bij inschrijving in het openbaar doen Aanbesteden de levering van de navolgende win-

kelwaren, levensmiddelen en grondstoffen voor de gestichten te Ommerschans en Veenhuizen, dienst 1860, als:

1. winkelwaren van de 1ste soort voor de Ommerschans;
2. idem voor de drie gestichten te Veenhuizen;
3. de winkelwaren van de 2de soort voor al de gestichten;
4. de Tabak, Snuif en Pijpen voor de Ommerschans;
5. idem voor de drie gestichten te Veenhuizen;
6. 4800 Pond Zout voor de Ommerschans;
7. 9800 » » voor de drie gestichten te Veenhuizen;
8. 1470 Pond Raapolie voor al de gestichten;
9. 3950 » Patentolie voor al de gestichten;
10. 36 Ton Zeep voor al de gestichten;
11. 8200 Pond Friesche Kaas voor al de gestichten;
12. 300 Mud Rogge voor het 1ste en 2de gesticht te Veenhuizen;
13. 400 » » voor het 2de gesticht aldaar;
14. 75 » Inlandsche Bak-tarwe voor het 1ste gesticht aldaar;
15. 80 » Witbonte Poolsche Tarwe voor het 1ste gesticht aldaar;
16. 85 » Tarwe-zemelen voor de Ommerschans en het 2de gesticht te Veenhuizen;
17. 200 Mud Zwarte Voerhaver voor de Ommerschans;
18. 200 » Grove Gort voor de Ommerschans;
19. 180 » » » voor het 1ste gesticht te Veenhuizen;
20. 160 » » » voor het 2de gesticht aldaar;
21. 160 » » » voor het 3de gesticht aldaar;
22. 135 » Groene Erwten voor de Ommerschans;
23. 240 » » » voor de drie gestichten te Veenhuizen;
24. 3100 Pond Spek voor de drie getichten aldaar;
25. 1000 » Boter voor het 1ste gesticht aldaar;
26. 1500 » » voor het 2de gesticht aldaar;
27. 1500 » » voor het 3de gesticht aldaar;
28. 2240 Kan Wijnazijn voor al de gestichten;
29. 2100 Pond Wol voor de drie gestichten te Veenhuizen;
30. 335 » Zoolleder voor al de gestichten;
31. 230 » Overleder voor al de gestichten.

De biljetten van inschrijving moeten, op gezegeld papier geschreven en door de gegadigden zelven onderteekend, behoorlijk verzegeld, vóór of uiterlijk op den 23sten November aanstaande, des voormiddags ten half 12 ure, aan het Departement van Binnenlandsche Zaken te 's Gravenhage bezorgd zijn.

Biljetten van inschrijving, die aan het bepaalde bij de voorwaarden van aanbesteding niet voldoen, of de zoodanige waarin bij-voorwaarden gemaakt, doorhalingen of schriftdelgingen gedaan zijn, zullen van de mededinging uitgesloten blijven.

De Voorwaarden van aanbesteding zijn kosteloos verkrijgbaar aan het Departement van Binnenlandsche Zaken, bij den Directeur der gestichten te Frederiksoord en aan de gestichten zelve; en liggen ter inzage aan de Provinciale griffien van Noordbrabant, Gelderland, Noordholland, Utrecht, Friesland, Overijssel, Groningen en Drenthe.

De monsters van die artikelen, welke daarvoor vatbaar zijn, kunnen bezigtigd worden bij de gestichten, als ook na 13 November eerstkomende bij het Departement van Binnenlandsche Zaken.

's Gravenhage, den 9den November 1859.

De Minister voornoemd,
VAN TETS.

Provincie *Gelderland*.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 25sten November 1859, des middags ten 12 ure, zal onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Gelderland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 5de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Arnhem, worden Aanbesteed:

het leggen en zinken eener Bleeslaag, en verdere werkzaamheden aan een gedeelte van het Pakwerk langs den regter oever van het Bylandsche kanaal, in de provincie Gelderland.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Gelderland te Arnhem, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende vier dagen vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur jhr. J. Ortt van Schonauwen en den Ingenieur P. J. H. Hayward, te Arnhem.

's Gravenhage, 3 November 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

Provincie *Gelderland*.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 25sten November 1859, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Gelderland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 5de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te Arnhem, worden Aanbesteed:

het onderhouden van eenige Rijkssluizen, Bruggen, Duikers, Peilschalen en andere voorwerpen in de provincie Gelderland, van den dag der goedkeuring van de Aanbesteding tot 31 December 1862.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Gelderland, te Arnhem, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende vier dagen vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur jhr. J. Ortt van Schonauwen, en den Ingenieur P. J. H. Hayward, te Arnhem.

's Gravenhage, 20 October 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

Rijkstelegraaf.

BESTEDING.

Op Maandag, den 21sten November 1859, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, van wege den Minister en in tegenwoordigheid van den Ingenieur van den Rijkstelegraaf, aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage worden besteed:

het leveren en spannen van een nieuwen Draad langs de bestaande palen van Amsterdam tot Arnhem, tot verdere voltooijing der Telegraaflijn tusschen die plaatsen.

Deze Besteding geschiedt bij inschrijving, volgens art. 19 van he Bestek.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan de localen van de besturen der onderscheidene Provincien, en op de plaatsen, waar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in de provincien Noordholland, Utrecht en Gelderland ter lezing gelegd worden.

Vrijdag vóór de Besteding, des morgens ten tien ure, zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en zullen voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij de Hoofdingenieurs van den Waterstaat te Haarlem, Utrecht en Arnhem.

's Gravenhage, den 28sten October 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

Provincie *Zeeland*.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 25sten November 1859, des voormiddags ten 11 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Zeeland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 11de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te Middelburg, worden Aanbesteed:

het met 2580 stuks Kanadasche Populieren-telgen beplanten van een gedeelte der dijken van het gewezen zijkanaal naar Axel en Hulst, behoorende tot het kanaal van Neuzen; daaronder begrepen de levering en het arbeidsloon met het onderhoud der oude en nieuwe beplantingen tot den 15den Julij 1860.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zeeland, te Middelburg, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende den derden en tweeden dag vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn aan het Bureau van den Hoofdingenieur van den Waterstaat te Middelburg, en bij den Ingenieur H. S. J. Rose, te Neuzen.

's Gravenhage, den 2den November 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

MINISTERIE VAN OORLOG.

*** De Minister van Oorlog, goedgevonden hebbende om, op Maandag den 28sten dezer, door de respective Garnizoens-Kommandanten te Assen, Geertruidenberg, Hellevoetsluis, Neuzen en Willemstad, onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, op nieuw de Leverantie van het Munitie-Brood, gedurende het jaar 1860, in die plaatsen benoodigd, te doen Aanbesteden,

Brengt zulks ter kennis van de belanghebbenden, en noodigt mitsdien allen die daarin gading mogten hebben om naar opgemelde Leverantie in te schrijven, hen tevens verwittigende, dat gezegde Aanbesteding zal geschieden op dezelfde voorwaarden als waarop die van den 26sten October jl. heeft plaats gehad; zullende een exemplaar van de bedoelde Voorwaarden van den 15den dezer in de Bureaux van genoemde Militaire Autoriteiten ter lezing liggen.

's Gravenhage, den 9den November 1859.

DE CASEMBROOT.

*** De Minister van Oorlog, zich gedragende aan de Advertentie geplaatst in de *Nederlandsche Staats-courant* van den 4den Julij 1850, brengt ter kennis van het Publiek dat bij het Topographisch Bureau van zijn Departement op steen Gegraveerd en Afgedrukt is het blad *Zwolle*, nº. 21, van de Topographische en Militaire Kaart des Rijks, vervaardigd op de schaal van 1/50000, en dat het voorschreven blad, zoowel bij het Departement van Oorlog, als bij de Boek- en Kaarthandelaars, in de vermelde Advertentie opgegeven, binnen weinige dagen zal worden verkrijgbaar gesteld tegen den prijs van twee gulden tachtig cents (f 2.80).

's Gravenhage, den 2den November 1859.

DE CASEMBROOT.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Vierde* trekking der *Tweede* Klasse van de 240ste *Staats-Loterij*, op Donderdag den 17den November 1859, zijn *geene* prijzen van duizend gulden of daarboven uitgetrokken.

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. FRIESWIJK.

*** Op Dingsdag, den 22sten November 1859, des middags ten 12 ure zal, ten behoeve der Garnizoens-bakkerij te 's Gravenhage, door den ondergeteekende, ten zijnen Burele, in de Raamstraat, nº. 32, publiek worden Aanbesteed de leverantie van:

6 Last	jarige Rhijn- of Roode Tarwe,	weg. minst.	77	pd. het Mud;
6 »	» Zeeuwsche Tarwe,	»	74	» » »
3 »	» Zeeuwsche Rogge,	»	72	» » »

Volgens Voorwaarden, van heden af op genoemd Bureau ter lezing liggende, van des 's morgens tien tot twaalf ure.

De Gegadigden worden uitgenoodigd, om zoowel op den Omslag

waarmede het Inschrijvingsbiljet wordt ingezonden, als op de daarbij behoorende Monsters hetzelfde Merk te stellen.

's Gravenhage, den 4den November 1859.

De Militaire Onder-Intendant der 1ste klasse,
Bon. DIBBETS.

*** Door den Majoor, Garnizoens-kommandant te Hoorn, zal, op Vrijdag den 2den December eerstkomende, des middags ten 12 ure, ten zijnen Burele worden Aanbesteed, voor de Garnizoens-bakkerij alhier:
2 Last Jarige Rhijn-tarwe, moetende minstens wegen 76 pond;
1 » en 2 Mud Pruissische Rogge, » » » 72 »
Het Merk, op de Monsters voorkomende, ook te plaatsen op den Omslag van de Inschrijvingsbiljet.

De Voorwaarden liggen ter lezing op gemeld Bureau, van 's morgens 10 tot 12 ure, in de Kazerne op het Waaitje.

Hoorn, den 15den November 1859.

De Majoor voornoemd,
VINKHUIZEN.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** Burgemeester en Wethouders van 's Gravenhage zijn voornemens, op het Raadhuis, in het openbaar aan te Besteden:

1°. op Maandag, den 28sten November 1859, des namiddags ten één ure, de Levering van de voor 1860 benoodigde Keijen; en

2°. op Woensdag, den 30sten November 1859, op denzelfden tijd, het leveren:

a. van den in 1860 voor de Gemeentewerken benoodigden Blaauwen IJsselstraatklinkert en Harden IJsselondersteen; en

b. van eene groote partij Straatsteenklinkert van de Waal.

De drie Bestekken en Voorwaarden van Aanbesteding liggen ter lezing aan de Gemeente-werf, en zijn verkrijgbaar ter Plaatselijke Secretarie, 2de afdeeling, tegen betaling van f 0.10 voor elk Bestek.

*** Op Woensdag, den 7den December 1859, des voormiddags ten 12 ure, zal bij inschrijving, op gezegelde biljetten, met opbod, in het Gemeentehuis te Rozenburg publiek worden Aanbesteed:

het bouwen van eene Gemeenteschool met Onderwijzerswoning.

Zullende de aanwijzing geschieden op den dag te voren, van des voormiddags ten elf ure tot des namiddags ten twee ure. De bestekken zijn, gedrukt, op franco aanvrage, te bekomen, tegen betaling van 50 cents, bij J. v. d. Endt, Boekhandelaar te Maassluis.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** In den jare 1800 negen en vijftig, den zevenden November, ten verzoeke van Parnassim der Nederlandsche Portugesche Israëlitische gemeente te Amsterdam, ten deze woonplaats kiezende te Amsterdam, ten kantore van den Procureur mr. *E. J. Asser*; op den Singel bij de Vijzelstraat; — en uit krachte eener beschikking, door de Arrondissements-regtbank te Amsterdam, Vacantie-Kamer, den elfden Julij 1859 op het daartoe door de Eischers ingediend verzoekschrift verleend, waarvan de expeditie is geregistreerd, — heb ik *Joseph Goldsmit*, Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbank, zitting houdende te Amsterdam, en aldaar wonende Heerengracht over den Hortus Botanicus, V 248,

Gedagvaard:

Al de zoo bekende als onbekende of afwezige belanghebbenden bij de Nalatenschap van Wijlen *J. Pereyra* (*Jacob Pereyra*), mijn exploit doende aan den Edel Achtbaren Heer Officier van Justitie bij de Arrondissements-regtbank te Amsterdam, en bij aanplakking aan de Vergaderzaal der Regtbank voormeld, mitsgaders nog bij plaatsing in de *Nederlandsche Staats-* en *Amsterdamsche Couranten* en in de *Nieuwe Amsterdamsche Courant*, *Algemeen Handelsblad*, als daartoe bij de in den hoofde dezes gemelde beschikking aangewezen,

Omme binnen den bij de wet bepaalden tijd eenen Procureur voor zich te stellen en denzelve op Woensdag, zullende zijn de zesde Junij 1800 zestig, des voormiddags ten elf ure, te doen verschijnen voor de Arrondissements-regtbank te Amsterdam, Eerste Kamer, zitting houdende in het Paleis van Justitie aldaar; — ten einde aldaar te hooren concluderen, dat:

aangezien nu wijlen *J. Pereyra* bij zijn Testament op den vier en twintigsten Augustus 1703, te 'sHage voor den Notaris *Cornelis de Haan*, en getuigen, aldaar gepasseerd, zijne Vóór- en Na-kinderen (kinderen van eersten en tweeden bedde) heeft ingesteld tot Erfgenamen der Legitime, aan zijne Vrouw heeft vermaakt eene gelijke portie, doch niet anders dan in vruchtgebruik; en voorts tot universele Erfgenamen van het beschikbaar deel zijner Nalatenschap heeft benoemd de descendenten zijner Kinderen, bij staken, die honderd vijftig jaren na zijnen dood in leven zullen zijn; en dat elk, die sustineert tot eenig expectatief of voordeel van dit Testament geroepen te zijn, in voege als daarbij staat omschreven, de Joodsche Religie moet belijden;

aangezien de Erflater bij dat Testament tevens de Eischers met de administratie van voornoemd beschikbaar deel zijner Nalatenschap gedurende het tijdsverloop van honderd vijftig jaren na zijnen dood heeft belast, en hun tevens heeft opgedragen, om de vruchten daarvan, onder aftrek der kosten, uit te keeren aan zijne Vrouw, Vóór- en Na-kinderen en hunne descendenten;

aangezien bovendien de Testateur heeft verklaard te begeeren dat zijne Erfgenamen, na afloop dier administratie, voor altoos in handen van de Eischers zullen moeten laten blijven eene som van honderd duizend gulden, waarvan de zuivere vruchten, na aftrek van alle lasten, door de Eischers jaarlijks zullen worden uitgedeeld overeenkomstig zijne daaromtrent gemaakte beschikkingen;

aangezien de Eichers na doode van den Erflater, voorgevallen in Julij 1700 zeven, deze administratie hebben aanvaard en, na uit handen der executeuren van zijne Nalatenschap op onderscheidene tijdstippen te hebben ontvangen de gelden en waarden, welke volgens de opgemaakte scheiding zijns boedels onder hunne administratie behoorden, zooveel mogelijk de vruchten daarvan hebben uitgekeerd aan degenen die daartoe bij het testament waren aangewezen en die hiervoren zijn genoemd;

aangezien, vermits het vruchtgebruik in Julij 1800 zeven en vijftig is geëindigd, door de Eischers over hunne gehouden administratie aan de regthebbenden moet worden rekening gedaan en de Eischers ter dier zake door de Erfgenamen behooren te worden gedechargeerd, hebbende zij zich ten dien einde bij requeste gewend tot de voormelde Regtbank en daarop voormelde dispositie erlangd,

Mitsdien bij Vonnis van de Arrondissements-regtbank te Amsterdam (nadat de bij de wet gevorderde tweede Dagvaarding zal hebben plaats gehad) een Regter-Commissaris zal worden benoemd, ten wiens overstaan door de Eischers, binnen den termijn, bij dat Vonnis te bepalen, zal worden gedaan en gegeven Rekening en Verantwoording van het door de Eischers in hunne in den hoofde dezes gemelde hoedanigheid gehouden beheer, met last aan de Gedaagden tot het opnemen en sluiten van die Rekening voort te procederen op den voet en de wijze bij de wet bepaald; alles met veroordeeling van die der Gedaagden, welke deze vordering mogt tegenspreken, in de kosten van dit regtsgeding, die in allen geval als kosten van Boedelredding bij voorregt aan de Eischers zullen worden gerefundeerd.

En heb ik Deurwaarder den Gedaagden aangezegd, dat Mr. *E. J. Asser* zich als Procureur voor de Eischers stelt en als zoodanig voor dezelven zal verschijnen, zoomede dat de rekening met de bescheiden ter Griffie van gemelde Regtbank zijn nedergelegd, en voorts, mijn Exploit doende als gezegd is, behalve de aanplakking en plaatsing hiervoren gemeld, nog gelaten afschrift dezes aan den Edel Achtbaren Heer Officier van Justitie voornoemd, die ten blijke daarvan het oorspronkelijke met *gezien* heeft geteekend.

J. GOLDSMIT.

De kosten:

2 Expl. en red. . . .	f 2.25
Schrijfl.	3.00
visa Off. plakken en cour.	1.50
Zegels en rep.	1.30
Registr.	1.10^{5}
Bet. plakker	0.60
	f 9.75

Gezien en het afschrift overgenomen door ons Officier van Justitie bij de Arrondissements-regtbank te Amsterdam, den 7den November 1859. (Get.) *H. A. Hartogh.*

Geregistreerd te Amsterdam den 7den November 1859, deel 171, folio 26, vak 9, ontvangen voor regt 80 cent met 38 opcenten, ad 30^{5} cent, is een gulden tien en een halve cent (f 1.10^{5}). De Ontvanger, (get.) *Scheffer.*

*** Bij Vonnis, door de Arrondissements-regtbank te Zutphen, ter hare openbare Teregtzitting van Donderdag den 10den November 1800 negen en vijftig uitgesproken, is *Gerrit Jan van Dumewold*, zonder beroep, wonende in de Gemeente Winterswijk, op eigen verzoek, wegens zwakheid van geestvermogens, gesteld onder Curatele.

Zutphen, 15 November 1859.

De Officier van Justitie bij voornoemde Regtbank,
H. A. VAN BAPPARD.

*** Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Deventer, van den 9den November 1859, is *Hendrik Bessem*, zonder beroep, wonende te Deventer, op eigen verzoek, uit hoofde van zwakheid van vermogens, onder Curatele gesteld.

Geschiedende hiervan aankondiging ingevolge Art. 499 Burgerlijk Wetboek.

Deventer, 14 November 1859.

De Officier van Justitie te Deventer,
J. E. DICKERS.

*** Bij Acte, op den tienden November 1800 negen en vijftig voor den Notaris *Waubert de Puiseau* in de Lemmer gepasseerd, en behoorlijk geregistreerd, is de Vennootschap, bestaan hebbende tusschen de Heeren *Johannes Jans van Schoot* en *Sybe Jans van Schoot*, beiden in de Lemmer, onder de Firma *J. J. van Schoot*, tot het drijven van Handel in Manufacturen en verdere zaken, van dien dag af Ontbonden; zijnde de Vereffening dier Vennootschap opgedragen aan den Heer *Sybe van Schoot*, die de zaken voor eigen rekening, onder dezelfde Firma, zal voortzetten.

Wordende hiervan aankondiging gedaan overeenkomstig Art. 31 van het Wetboek van Koophandel.

*** De onbekende Crediteuren der Nalatenschap van wijlen den Weledel geboren Heer *G. Spoors Eiland*, in leven Burgemeester en Azijn-Fabrikant te Koudekerk, worden bij deze Opgeroepen, op Vrijdag den 25sten November dezes jaars, des voormiddags ten elf ure, ten Kantore van den Notaris *E. H. Gerarde Thesingh*, aan den Nieuwen Rhijn te Leyden, tot het aanhooren der Rekening en Verantwoording en het ontvangen van het bedrag hunner pretentiën, wanneer die behoorlijk zijn bewezen.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

DONDERDAG 17 NOVEMBER 1859.

Amsterdam.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	2 1/2	63 1/2	63 11/16	—
Dito dito	3	75 3/8	75 1/2	—
Dito dito	4	97	97 3/16	—
Syndicaat	3 1/2	—	—	—
Handel-maatsch.	4 1/2	126 3/8	—	—
BELGIE. Bij *Roth-schild.*	2 1/2	—	—	—
RUSL. Bij *Hope en C°.* 1798 en 1816	5	103 3/4	—	—
Dito 1828–1829.	5	—	—	—
Dito 1840. . . .	4	81	—	—
Stieglitz	4	80 7/8	—	—
Dito 1854. . . .	5	89 15/16	—	—
Dito 1855. . . .	5	99 3/4	—	—
Engelsche	4 1/2	—	—	—

	pCt.			
SPANJE. Nieuwe 3% thans. . .	1 3/4	32 3/16	32 1/4	—
Amortisabele. . .		—	—	—
Buitenlandsche .	3	—	—	—
Binnenlandsche .	3	41 11/16	—	—
PORTUG. Te Lond.	3	43 1/4	—	—
OOSTENR. Metall. 1816–1852 . .	5	53 3/8	53 11/16	53 9/16
Dito Zilv. Nation.	5	57 5/16	57 1/2	57 3/8
Dito Zilver 1849–1854	5	73 3/8	—	—
Dito 1847–1852.	2 1/2	18 5/8	—	—
MEXICO, Londen.	3	—	—	—
GRENADA id. .	2 3/4	—	—	—
VENEZUELA id. .		—	—	—
Uitgestelde . . .		—	—	—

Londen.

Consols.	3	pCt.	96 1/4
Mexico			22 1/2
Spanje	3	»	—
Dito	1 3/4	»	—
Venezuela			—
Uitgestelde			—
Grenada			—

Antwerpen.

Metalliek.	5	pCt.	56 1/4
Nat. Metalliek	5	»	60 1/2
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	1 3/4	»	—
Credit Prosp.			—

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	69.80
Fr. Créd. Mob.			776
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	1 3/4	»	—
Russische Spoorwegen .			—

Weenen.

Metalliek.	5	pCt.	[illegible]
Idem National			[illegible]
Wissel Londen.			[illegible]

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.